

PALMPASEN

VOORAF

Orgel

Lied.

Adir Hu Yivne vayto
bekarov bimhera
b'yamaynu, El b'ne
ayl b'ne, b'ne
vaytcha bekarov

Almachtige
bouwspoedig
Uw huis, Uw wereld
bouw die binnenkort
hier onder ons

BEGROETING

Vogels heffen hun lied weer aan,
heldere kleuren schieten uit de grond;
lammeren dartelen in de wei.
Hoe zeer ook door onszelf in beslag genomen,
het doet ons iets.

Steeds vroeger gloort het licht,
de dagen worden merkbaar langer;
nacht en duisternis binden in.
Hoe druk ook met onszelf bezig,
het doet ons iets.

Kinderen worden lichtvoetig,
mensen krijgen een lach op 't gezicht
en ogen welgemoed.
Hoe zwaar we ook aan onszelf tillen,
we doen elkaar nog iets.

Een mens die in zijn leven
voluit op zijn Vader vertrouwde;
trouw was als een moeder haar kind.
Hoe twijfelzuchtig we ook zijn,
hij doet ons nog iets.

Hoe hij door het volk werd onthaald
en van hogerhand opgejaagd;
hoe hij afscheid heeft genomen
en is veroordeeld, gekruisigd.
Hoe hij weg moest wezen
maar onweerstaanbaar is gebleven.
Het kan niet worden vergeten.

INTREDE.

Lied. O mensen hoort;(4c.) *t.: W. Barnard
m.: C. Bicknell*

INTOCHT. Lucas 19,28-40

Op weg naar Jeruzalem naderde Jezus Bètfaqé in Betanië en zei tegen twee van zijn volgelingen: 'Ga naar het dorp. Daar staat een veulen, getuierd en nog door niemand bereden. Maak het los en breng het hier. Vraagt iemand, wat je doet, zeg dan: de Heer heeft het nodig.' De twee gingen en troffen alles aan zoals gezegd. Ze maakten het veulen los. De eigenaars vroegen: 'Wat moet dat?' Ze antwoordden: 'De Heer heeft het nodig.' Ze brachten het veulen bij Jezus, wierpen er hun mantel over heen en hielpen Jezus er op. Toen Hij de stad naderde prezen zijn talrijke volgelingen op de Olijfberg God uitgelaten om al het wonderlijke wat ze beleefden. 'Gezegend 's Heren koning' riepen ze 'Vrede vanuit den hoge.' Enkele farizeeën onder het volk tekenden bij Jezus protest aan: 'Laat je volgelingen daarmee ophouden.' Maar Hij: zwijgen zij dan spreken de stenen.'

Lied. O mensen hoort;(4c.)

PALMZEGEN. Gebed

Wat komt gaat weer,
wat bloeit verdort een keer.
Maar iets overleeft,
Iemand blijft.

Alle begin kent een einde,
ieder weet van zijn uur.
Maar ergens in de tijd
is de Eeuwige.

De schepping
hunkert naar voltooiing,
de mens naar licht en leven.
En Gij, God in ons,
Gij houdt ons daarheen gaande.

*

Zegen dan de hand
die deze palm draagt,
zegen het huis waar hij
een ereplaats krijgt,
het land waar hij wordt geplant, -
zegen de drukke wegen
waarlangs hij wordt gezet.

Zegen ons
met het volste vertrouwen
in Jezus' naam -
U een zoon,
ons een naaste geworden.

AMEN.

PALM UITDELEN.

Lied. O mensen hoort;(4c.)

HET KRUIS

Het kruis komt
en wordt geplant

HET LIJDENSVERHAAL.

Hij had afscheid genomen en ging naar de plek die Getsémané heet. Hij zei zijn vrienden: 'Blijf hier; ik ga verderop bidden.' Petrus en de zonen van Zebedéus vroeg hij mee. Doodsbang was hij, zielsbedroefd. Hij viel plat ter aarde: 'Vader, laat deze beker aan mij voorbijgaan! Maar niet mijn, maar Uw wil geschiede.' Jezus zag hoe zijn vrienden sliepen en zei tegen Petrus: 'Is één uur met mij waken te veel gevraagd? Waak en bid om staande te blijven. De geest is gewillig; het vlees zwak.' Opnieuw bad hij: 'Vader, als ik deze beker moet drinken, laat dan Uw wil geschieden.' Zijn vrienden sliepen; ze konden hun ogen niet open houden. Hij liet ze en bad opnieuw.

Toen hij weer naar hen toe ging zei hij: 'Slapen jullie? Het kwade uur is aangebroken. Sta op, het is zover. Die mij overlevert komt er aan.' Hij had het nog niet gezegd, of daar kwam de bende aan met Judas, die afgesproken had: Die ik kus die moet je pakken! Hij kwam op Jezus af, zei 'Dag, meester' en kuste hem. 'Vriend, kom je hiervoor langs?' Ze over meesterden Jezus hardhandig. Iemand trok het zwaard en sloeg een meeloper van de priesters een oor af. Jezus kwam tussenbeide: 'Weg dat zwaard. Wie er naar grijpt, komt er door om. Als ik het vroeg, zouden twaalf legioenen engelen mij te hulp schieten. Maar laat gebeuren wat gebeuren moet.' Tot de bende: 'Dagelijks was ik in de tempel. Waarom heb je me daar niet opgepakt? Nu kom je op me af met zwaarden en knuppels; alsof ik een bandiet ben!' Zijn vrienden namen de benen en lieten hem in de steek; allemaal.

Lied.

*Hoe eenzaam en verlaten
sta jij daar voor de dood.
Geen mens om mee te praten,
je angst is veel te groot.
Je reikt nog naar je vrienden,
hun warmte die nog lacht
en voor je ligt het donker,
het zwarte van de nacht.*

Ze brachten Jezus naar Kájafas, die oudsten en geleerden had opgetrommeld. Petrus was sluiks gevolgd en, benieuwd naar de afloop, op de binnenplaats van het paleis tussen de gediensstigen gaan zitten. Er kwam een meisje naar hem toe: 'Jij was bij Jezus van Galilea!' 'Hou toch op!' hield Petrus zich van de domme, maar probeerde toch weg te komen. Een dienstmeisje attendeerde de omstanders op Petrus: 'Die daar was bij Jezus van Nazaret.' Petrus ontkende opnieuw: 'Nooit gehoord of gezien!' Maar ze hielden aan: 'Zeker weten, jij hoort bij hem !' Petrus vloekte en tierde: 'Ik ken die man niet!' Er kraaide een haan en Jezus' woorden toetten Petrus in de oren: 'Voor de haan kraait, heb jij me driemaal verloochend.' Hij ging naar buiten en hilde bittere tranen.

Kort orgel

Die zwaar noodlijdend zijn
en geen hulp krijgen.

Die roepen
en geen gehoor vinden.

Die eenzaam zijn
en niemand zien.

Lied

Koor

Tiebjè paiom
Tiebjè blagoslovim
Tiebjè blagodarim

Gij ons paradijs
Gij onze zegening
Wij danken U, Heer.

De rechtbank van de joden zat verlegen om een aanklacht tegen Jezus. Er werd van alles tegen hem ingebracht, maar niets steekhoudends. Totdat er twee kwamen verklaren: 'Hij zegt de tempel af te breken en in drie dagen weer op te bouwen.' De hogepriester voer tegen Jezus uit: 'Het is niet niks waar je van beschuldigd wordt. Geen antwoord ?' Jezus zweeg. 'Bij de levende God, zeg op: ben jij de messias, Gods zoon?' Jezus antwoordde: 'Dat zijn uw woorden. Ik zeg je zelfs, dat deze mens vanaf nu zal zitten aan de rechterhand van de Almachtige en komen op de wolken des hemels.' 'Godslasterlijk' brieste de hogepriester en scheurde zijn kleding. 'Waarom nog getuigen? Je hebt hem zelf God horen lasteren. Graag uw oordeel!'

'De doodstraf' schreeuwden ze. Ze spuwden hem in het gezicht en sloegen hem om de oren. Ze ranselden hem af en tergden: 'Hé Christus, hang nu eens de profeet uit! Wie sloeg je?'

Het was vroeg in de morgen, toen ze unaniem besloten Jezus te doden. Geboeid droegen ze hem over aan Pilatus. 'Koning der joden, begrijp ik.' 'Gij zegt het' antwoordde Jezus. Op de beschuldigingen van hogepriesters en oudsten reageerde hij niet. 'Je lijkt niet te horen waarvan je allemaal beschuldigd wordt' bitste Pilatus. Tot zijn stomme verbazing reageerde Jezus ook daar niet op.

Pilatus was gewoon met Pasen een gevangene vrij te laten; de keuze was aan het volk. 'Wie laat ik gaan?' vroeg hij 'Barábbas of Jezus?' Hij had heel goed door, dat ze Jezus uit afgunst hadden overgeleverd. Priesters en oudsten bewerkten de massa: 'Vraag om Barábbas.' En ze bulderden 'Barábbas'. 'Wat dan met Jezus, de Christus?' 'Aan het kruis' schreeuwden ze. 'Waarom dan wel?' Als uit een mond schreeuwden ze: 'Kruisigen!' Pilatus waste zich demonstratief de handen: 'Ik heb geen schuld aan het vergieten van dit bloed; het is voor jullie rekening!' En het volk riep: 'Zijn bloed kome over ons en onze kinderen.' Barábbas kwam vrij en Pilatus leverde Jezus uit om te worden gezeseld en gekruisigd.

Lied.

*Wie zal ooit kunnen weten
wat door jou is gegaan
toen jij geboeid, geslagen,
terecht hebt moeten staan
voor hen, van wie jij aanneemt
dat zij je broeders zijn
die jij wilde bevrijden.
Je zwijgt in diepe pijn.*

Soldaten trokken Jezus z'n kleren uit en hingen hem een rode mantel om. Hij kreeg een doornen-kroon op en een rietje in de hand. Ze knielden en staken de draak met hem: 'Lang leve de koning der joden!' Ze spuwden en sloegen, tot ze er genoeg van hadden. Jezus kreeg zijn kleren terug. Ze gingen hem kruisigen.

Kort orgel

Die veroordeeld worden -
zonder vorm van proces;

Die weerloos zijn -
alle rechten ontnomen.

Die voor het leven door
de volksmond zijn beklad.

Koorlied

Tiebjè paiom	Gij ons paradijs
Tiebjè blagoslovim	Gij onze zegening
Tiebjè blagodarim	Wij danken U
Gospodi	Heer
I molim tisja	Bid
Boge nasje.	tot onze God

Buiten de stad dwongen ze Simon van Cyréne het kruis mee te dragen. Op Golgota aangekomen, kreeg Jezus een verdovingsmiddel aangeboden: wijn met gal gemengd. Hij proefde, maar dronk er niet van. Ze kruisigden Hem, dobbelden om zijn kleren en gingen zitten wachten. Boven zijn hoofd hing de aanklacht 'Jezus, jodenkoning'. Links en rechts werden gelijktijdig twee misdadigers gekruisigd. Voorbijgangers riepen met veel misbaar: 'Jij zou de tempel toch slopen en in drie dagen weer opbouwen! . . . Hé, zoon van God, red jezelf; kom toch van dat kruis af . . .' Het zogenaamde hoog liet zich ook horen: 'Anderen wel, maar zichzelf redden kan hij niet ! Wat een koning ! Kom omlaag; dan geloven we je ! . . . God maakt zijn boezemvriend toch wel los.' Ook de misdadigers met hem gekruisigd, maakten hem belachelijk.

Vanaf het zesde tot het negende uur viel er duisternis over het hele land. Rond die tijd riep Jezus luid: 'Eli Eli, God mijn God, waar ben je ?' Sommigen dachten dat hij om Elia riep. Iemand haalde een spons, doopte die in wijn, stak hem op een rietstengel en liet Jezus drinken. 'Niet doen' riepen anderen 'wacht eens af of Elia hem komt helpen.' Jezus schreeuwde het uit en gaf de geest.

Lied.

*Bespot, beroofd, geslagen
van misdaden beticht,
geen kleed meer om te dragen,
prooi van een volksgericht
en boze tongen spreken
gemene lastertaal,
om zo je naam te breken,
dood moet jouw godsverhaal*

Op afstand stonden vrouwen toe te kijken. Ze waren Jezus vanuit Galilea gevolgd en hadden voor hem gezorgd. Onder hen Maria van Magdala, Maria de moeder van Jacobus en Jozef; ook de moeder van de zonen van Zébedéeüs.

Laat op de dag kwam Jozef van Arimatea, een rijk man en volgeling van Jezus. Hij had Pilatus om het lichaam gevraagd. Hij nam het, wikkelde het in zuiver linnen en legde het in zijn eigen graf, dat pas in de rotsen was uitgehouwen. Hij rolde een grote steen voor de ingang en ging weg.

*Een palm
op het kruis*

Kort orgel

Die pijn verduren;
aanhoudend, hun leven lang.

Die andersgeaard, anders gevaren
worden nagewezen.

Die vermist niet meer thuiskomen;
vergeten heengaan.

Koorlied

Tiebjè paiom
Tiebjè blagoslovim
Tiebjè blagodarim
Gospodi
I molim tisja
Boge nasje.
Molim tisja
Boge nasje

Gij ons paradijs
Gij onze zegening
Wij danken U
Heer
Bid
tot onze God
Bid
tot onze God

ONDERBREKING

Brood en Beker
Collecte,
orgelspel

Ter stille overweging

*Wie mag staan,
verwijlen bij zijn eigen wezen
en zo geborgen in Gods stilte staan?*

*Die oprecht de mens ter harte neemt
zich eerlijk op de weg van God begeeft*

*in wie geen leugen is
wiens woorden waarheid zijn
zijn zwijgen niets dan eerbied,*

*die de mens naar waarde schat
hem in de juiste toekomst ziet.*

*Die machten af kan wijzen
op Gods rechte weg wil blijven,
ook al lijkt het op verlies
en weigert hij de winst
van goddelozen.*

*Dat is de mens die staat
in de milde stilte van Gods wezen -
de mens die niet vergaat.*

(Karel Staes *Ruimte in mijn ademnood*, 1994)

AAN TAFEL.

Gedenk de mensen met
een missie, een belofte; -
profeten van naam
maar uit de weg geruimd; -

trouwe zielen, harde werkers
over wie wordt heen gelopen; -

mensen met wie wordt gespeeld,
hun leven niet ontzien.

Gedenk ook hen, jonge mensen,
die om vrede uitgezonden
oplopen tegen dodelijk geweld.

Gedenk de zieken,
allen die huiveren en tobben;
en zij die zorgvol en meelevend
hen hun pijn helpen dragen.

Gedenk allen met wie wij
brood en beker hebben gedeeld
en die ons zijn ontvallen.

In eerbiedige gedachtenis noemen wij:

Geen mens vergeefs geboren;
geen goed voorgoed verloren.

GEBED AAN TAFEL.

Lied en woord

A.: **De hemel reikt ons (c1)** *t.: S. de Vries
m.: W. Vogel*

*Gezegend zijt Gij om adem en licht,
de bron uit wie wij geboren,
de einder waarheen we gaan, -*

*om zon en maan,
alles-en-alles in het bestaan geroepen,
't onnoembare wonder dat wij beleven.*

*Gezegend zijt Gij om hart en ziel,
de hoop die gaande houdt,
de belofte waarop wij koersen.*

A.: **De hemel reikt ons (c2)**

*Gezegend zijt Gij om die
zorgzaam doen wat alledag vraagt,
eerbiedig omgaan met het leven en
nooit genoemd uw naam waar maken, -*

*Gezegend zijt Gij om
kracht en woord
van profeten toen en nu,
die opstaan tegen alle pijn,
mensen waardig leven geven.*

*Gezegend zijt Gij om Jezus Christus,
die voluit op U vertrouwde en
mensen trouw was tot het uiterste.*

A.: De hemel reikt ons (c3)

*Gezegend zijt Gij om hem die
ten afscheid brood nam,
het brak, deelde en zijn vrienden zei:
dit ben ik: hart en ziel en leven
met u gedeeld, voor u gegeven, -*

*om die op het laatst
zijn beker overreikte en zijn vrienden zei:
Overnemen, delen en doorgeven;
mijn testament voor u, een nieuw begin.*

*Gezegend zijt Gij om die ons tenslotte
heeft gevraagd te leven zoals hij:
dankbaar en eerbiedig;
mens en wereld trouw koste wat host.*

A.: De hemel reikt ons (c1)

*Gezegend die zijn zoals hij:
stem voor stommen, oor voor
doven, oog voor blinden -*

*vol vertrouwen in alles-komt-goed;
Liefde heeft het laatste woord.*

*Gezegend die zijn zoals hij:
aan geen kwaad ten onder;
in geen dood, geen graf berusten.*

Gezegend die bidden zoals Hij.

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

SLOTGEBED.

Gij die van blinden zieners,
van bangeriken voortrekkers
van twijfelaars profeten maakt -

Gij die uw geest in mensen wekt,
uw vuur in hen ontsteekt, -

Gij die met ons ten einde toe
de lange weg van
recht en gerechtigheid gaat -

zegen ons die de palm
een plaats geven in huis,
op het land en langs
de wegen die we volgen, -

zegen allen die
waar ter wereld ook roepen
om eindelijk vrede overal, -

zegen ons met Uw naam
Vader, Zoon en Heilige Geest.

A.: AMEN

ORGELSPEL